

בש"פ 2544/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2544/18

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

י"ח בניסן התשע"ח (3.4.2018)

בשם המבקשת:

עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המשיב:

עו"ד דניאל וייס

החלטה

לפני בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 10.4.2018, ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 19596-07-17
בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה וטענות הצדדים

1. המשיב ונאשמת 2 בכתב האישום הם בני זוג אשר נישאו זה לזו לפני כשש שנים ולהם שלושה ילדים משותפים. ביום 10.7.2017 הוגש נגד המשיב ונאשמת 2 (להלן: הנאשמת, כאשר שניהם ביחד ייקראו: בני הזוג) כתב אישום המייחס להם עבירות של התעללות בקטין על ידי אחראי, הפרת חובת רישום ותקיפה בנסיבות מחמירות. לפי עובדות כתב האישום, נהג המשיב להכות באמצעות חגורה ומקל את בתה הקטינה של הנאשמת מנישואים קודמים (להלן: הבת) ואת שניים מילדיהם הקטינים המשותפים. עוד צוין בכתב האישום כי לאחר תקופה ממושכת שבה מיאנו בני הזוג לשתף פעולה עם רשויות הרווחה והחינוך, בעניינים הקשורים בילדיהם, בקיץ 2016 ברחו השניים יחד עם חמשת ילדיהם מביתם ש***. החל ממועד זה ובמשך כשנה, החליפו בני הזוג עם ילדיהם מספר רב של מקומות מגורים, זאת על מנת לחמוק מהרשויות. בתקופה זו, ארבעה מילדיהם, שלגביהם קיימת חובה חוקית לרישום למסגרות חינוכיות, לא היו רשומים למסגרות. ביום 22.7.2017 הם אותו על ידי המשטרה במאחז נווה ארז הסמוך לשוב מעלה מכמש. לאחר מכן הוצאו חמשת הילדים מחזקת בני הזוג.
2. לצד הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של בני הזוג עד לתום ההליכים נגדם, כאשר בסופו של דבר הנאשמת שוחררה לחלופת מעצר. בעניינו של המשיב הוסכם כי ישנן ראיות לכאורה וכי קיימת עילת מעצר. במסגרת הליך המעצר שירות המבחן התבקש לערוך תסקיר על אודות המשיב. בתסקיר מיום 2.8.2017 צוין כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות ההתנהגות הפוגענית שלו, ובהיעדר חלופה מתאימה לא הומלץ על שחרורו. למרות זאת, לבקשת המשיב הורה בית המשפט על הגשת תסקיר משלים לצורך בחינת חלופה, אלא שהמשיב לא הציע כל חלופה חדשה. לפיכך, ובהסכמת המשיב, ביום 6.9.2017 הורה בית המשפט על מעצרו עד לתום ההליכים. אלא שהמשיב ביקש עיון חוזר בהחלטת מעצרו. ביום 15.1.2018 התקיים דיון בבקשתו ובית המשפט הורה על עריכת תסקיר נוסף. בתסקיר שהתקבל ביום 1.2.2018 שב וציין שירות המבחן כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב גבוהה. באשר לחלופה שהוצעה בתסקיר לפיה ישהה המשיב באותו בית עם הנאשמת ותחת אותם מפקחים, ציין שירות המבחן כי לא רק שהדבר לא יאייץ את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו אלא אף יעצים אותה. על כן, בהחלטה מיום 4.2.2018 דחה בית המשפט את בקשת המשיב לעיון חוזר והורה על המשך מעצרו.
3. לעניין ההליך העיקרי, עד כה התקיימו בתיק שלושה דיוני הוכחות – שניים מהם סבו סביב עדותה של הבת ואילו בשלישי העידו שלושה עדי תביעה נוספים. המבקשת מסרה כי נותרו עוד שישה עדים לסיום פרשת התביעה, וכי בתיק קבועים עוד ארבעה דיוני הוכחות החל מיום 26.4.2018 וכלה ביום 10.5.2018. לטענת המבקשת, ישנה היתכנות מסתברת כי בכך תסתיים פרשת הבאת הראיות מטעם שני הצדדים.
4. לטענת המבקשת, רמת המסוכנות הנשקפת מן המשיב היא גבוהה. זאת, לנוכח חומרתן של העבירות המיוחסות לו ונסיבות ביצוען, כפי שעולה גם מתסקירי שירות המבחן. כן נטען כי קיים חשש להימלטות המשיב מאימת הדין, שכן במשך כשנה הוא ורעייתו התחמקו מהרשויות תוך ניסיונות לטשטש את עקבותיהם. באשר לחשש מפני שיבוש הליכי משפט, נטען כי אומנם הבת כבר מסרה את עדותה, אך למשיב השפעה משמעותית על הילדים הקטינים, גם כאשר הם לא בחזקתו. בנוסף, התמשכות הליך ההוכחות נבע מאילוץ בית המשפט ולא מפאת התנהלותה שלה, וכי ממילא העדים שנותר לחקור אמורים להיחקר ביחס להיבטים נקודתיים בלבד.
5. מנגד, טען המשיב כי יש לדחות את הבקשה ולהורות על שחרורו או למצער הזמנת תסקיר לצורך בחינת חלופה. נטען כי בני הזוג לא חמקו מהמשטרה אלא מרשויות הרווחה, וזאת רק משום שחששו כי ייקחו מהם את ילדיהם

על רקע אידיאולוגי. משעה שהמשטרה חיפשה את השניים לא היה לה קושי לאתרם. כמו כן, המסוכנות הנשקפת מהמשיב ניתנת לאיון על ידי חלופת מעצר בית מתאימה, כל שכן כאשר מדובר במסוכנות ספציפית כלפי ילדיו וילדי הנאשמת, ובוודאי לנוכח חלוף הזמן.

דיון והכרעה

6. הלכה היא, כי במסגרת הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לערוך איזון בין זכות החירות העומדת לנאשם שטרם הורשע בדין, לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור וביטחונו ובניהולם התקין של הליכי משפט (בש"פ 2520/18 מדינת ישראל נ' וייסבורג, פסקה 15 (30.3.2018); בש"פ 2010/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (27.3.2018)). לצורך כך יש להביא בחשבון בין היתר את משך תקופת המעצר; קצב התקדמות ההליך העיקרי; הגורם האחראי להתמשכות ההליכים; חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; מידת המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור; החשש מפני שיבוש מהלכי משפט או מהימלטות מאימת הדין; האפשרות להגשים את תכלית המעצר בדרך של חלופה מתאימה (בש"פ 6732/17 מדינת ישראל נ' ליבוביץ, פסקה 13 (7.11.2017); בש"פ 7761/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (18.10.2017); בש"פ 7234/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (1.10.2017)).

7. בענייננו לא הייתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות המיוחסות למשיב ולא על עצם קיומה של עילת מעצר. המחלוקת ממוקדת אפוא באפשרות שחרור המשיב לחלופה הולמת. כאמור, בא-כוח המשיב ביקש לשכנע כי לא מתקיימת במקרה דנן עילת החשש מהימלטות. אלא שעיון בהחלטת המעצר מיום 13.7.2017 (מ"ת 19643-07-17) מעלה כי היא ממילא לא נסמכת על עילה זו.

8. בבסיס החלטת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים עמדה מידת המסוכנות הנשקפת ממנו. בהקשר זה יצוין כי המעשים המתוארים בכתב האישום הם חמורים. עניינם התעללות ואלימות פיזית כלפי הבת וכלפי הילדים האחרים של בני הזוג. כך, על פי עובדות כתב האישום כאמור, המשיב נהג להצליף בילדים באמצעות חגורה ומקל כאשר התנהגותם לא מצאה חן בעיניו. גם עיון בתסקירי שירות המבחן שהוגשו לבית המשפט המחוזי מלמד כי קיים סיכון גבוה להישנות המעשים האלימים.

9. למעלה מכך, חרף ההזדמנויות שניתנו למשיב בהליכי המעצר עד כה, לא עלה בידיו להציג חלופה רצינית שיש ביכולתה להפחית ולו במעט את רמת המסוכנות האמורה, לא כל שכן לאיון אותה. כך, בתחילה הציע כי ישוחרר לחלופת מעצר בביתו שלו ובפיקוחה של הנאשמת עצמה. בהמשך, הוא הציע כי ישהה בחלופת מעצר בדיוק באותו הבית שבו שוהה הנאשמת, גם היא בחלופת מעצר, ובפיקוחם של מי שאמון על הפיקוח עליה. ברי כי חלופה - שבה ישהה המשיב עם רעייתו ומי שהייתה מעורבת בביצוע העבירות מושא הליכים אלה - אינה הולמת. גם שירות המבחן חיווה דעתו באשר לחלופה זו והדגיש כי לא רק שאין בה כדי להפחית את מסוכנותו של המשיב, אלא שהדינמיקה המשותפת בינו לבין הנאשמת אף תעצים את המסוכנות האמורה באופן ניכר.

10. במכלול נסיבות המקרה, נראה כי עילות המעצר עד לתום ההליכים עודן מתקיימות בעניינו של המשיב: הוסכם כאמור על קיומן של ראיות לכאורה; מתקיימת עילת המסוכנות; אין בנמצא כל חלופה מתאימה שעשויה להפחית ממידת המסוכנות. כמו כן, עד כה נשמעו עדי התביעה העיקריים ועד לסוף חודש מאי הקרוב צפויים להתקיים ארבעה דיוני הוכחות נוספים ועל פניו ההליך העיקרי מתנהל באופן סביר. לפיכך, ומאחר שכידוע אין בחלוף הזמן

כשלעצמו ולבדו כדי להצדיק את שחרורו של נאשם - בשלב זה נראה כי נקודת האיזון נוטה אל עבר הותרתו במעצר מאחורי סורג ובריח.

אשר על כן, הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 10.4.2018, ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 19596-07-17 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח בניסן התשע"ח (3.4.2018).

ש ו פ ט
